

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ  
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ  
ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Αθήνα, 2-12-2020

Αριθμός ατομικής Γνωμοδότησης 179 /2020

Αριθμός ερωτήματος: Το από 8/9/2020 και με αριθμό πρωτοκόλλου Τ01/648//8-9-2020 έγγραφο της Γενικής Δνσης Απονομής Συντάξεων, Δνση Νομοθεσίας και Συντονισμού Συντάξεων e ΕΦΚΑ.

Περίληψη ερωτήματος: Ερωτάται α) Λαμβανομένου υπόψη ότι ασφαλισμένος του e- ΕΦΚΑ Γκικόπουλος Νικόλαος του Γεωργίου αθώωθηκε τελεσίδικα με την με αριθμό 12/2018 απόφαση του Τριμελούς Εφετείου Κακουργημάτων Λαμίας (μεταβατική έδρα Λεβαδείας), από την κατηγορία της υπεξαίρεσης λόγω της οποίας είχε απολυθεί από την εργασία του (υπάλληλος της Ένωσης Αγροτικών Συνεταιρισμών της Λεβαδείας), δυνάμει απόφασης του αρμόδιου Πειθαρχικού Συμβουλίου, μπορεί η απόλυσή του να θεωρηθεί ως απόλυση για λόγους που δεν οφείλονται σε υπαιτιότητά του, ούτως ώστε να υπαχθεί στην διάταξη του άρθρου 15 περ. δ του καταστατικού του τ. ΤΣΕΑΠΓΣΟ (απόλυση λόγω κατάργησης θέσης ή άλλων λόγων που δεν οφείλονται σε υπαιτιότητα του ασφαλισμένου) και να δικαιωθεί σύνταξης βάσει της διάταξης αυτής; β) Μετά την προαναφερόμενη αθωωτική απόφαση, πρέπει να ανακληθεί η συνταξιοδοτική απόφαση και συνεπώς προκειμένου να δικαιωθεί συντάξεως πρέπει να συμπληρώσει τις προϋποθέσεις του εδ. α του άρθρου 15 του καταστατικού, όπως έχουν τροποποιηθεί και ισχύουν (65 ετών και 25ετή υπηρεσία ή 67 ετών και 15ετή υπηρεσία); γ) Σε κάθε περίπτωση, ποιά ημερομηνία πρέπει να θεωρηθεί ως ημερομηνία έναρξης των οικονομικών αποτελεσμάτων της συνταξιοδότησής του;



## I. Ιστορικό

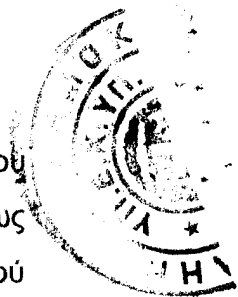
Στο παραπάνω έγγραφο της υπηρεσίας και στα στοιχεία του φακέλου που το συνοδεύουν εκτίθεται το ακόλουθο πραγματικό:

Ο Γκικόπουλος Νικόλαος του Γεωργίου, δημότης του Δήμου Λεβαδέων, γεννηθείς την 16-2-1956 (όπως προκύπτει από την από 20-10-2010 βεβαίωση του Εθνικού Δημοτολογίου του Υπουργείου Εσωτερικών), είναι ασφαλισμένος του ε ΕΦΚΑ, ως καθολικού διαδόχου του τ. ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, που υπήρξε καθολικός διάδοχος του τέως Ταμείου Συντάξεων και Επικουρικής Ασφάλισης του Προσωπικού Γεωργικών Συνεταιριστικών Οργανώσεων (ΤΣΕΑΠΓΣΟ), στο οποίο ήταν ασφαλισμένος ως υπάλληλος της Ένωσης Γεωργικών Συνεταιρισμών Λεβαδείας.

Με την με αριθμό 163/2007 απόφαση του Πειθαρχικού Συμβουλίου της ΠΑΣΕΓΕΣ, αφού κρίθηκε ότι ο Γκικόπουλος Νικόλαος, υπέπεσε, υπό την πιο πάνω αναφερόμενη υπαλληλική ιδιότητά του, μεταξύ άλλων πειθαρχικών παραπτώματων και στα πειθαρχικά παραπτώματα της κατάχρησης και υπεξαίρεσης περί την υπηρεσία, αποφασίσθηκε, ομόφωνα, η επικύρωση της πειθαρχικής απόφασης της οριστικής απόλυσης από την υπηρεσία, την οποία είχε, ήδη, επιβάλλει στον προαναφερόμενο, ως πρωτοβάθμιο συλλογικό πειθαρχικό όργανο, το Διοικητικό Συμβούλιο της Ένωσης Αγροτικών Συνεταιρισμών Λεβαδείας.

Στη συνέχεια με την με αριθμό 527/7-4-2017 απόφαση του Διευθυντή του Τοπικού Υποκαταστήματος του ΕΦΚΑ για τους ασφαλισμένους του τέως Ταμείου ΤΣΕΑΠΓΣΟ, απονεμήθηκε στην σύζυγο του προαναφερόμενου ασφαλισμένου, Χριστίνα Γκικοπούλου, σύνταξη γήρατος, ως οιονεί χήρα, δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 15 περ. ε' του καταστατικού του τ. Ταμείου ΤΣΕΑΠΓΣΟ, συνεπεία, δε, της πιο πάνω αναφερόμενης οριστικής απόλυσης του από την υπηρεσία του, αφού έγινε δεκτό πως αυτός έχει χρόνο ασφάλισης στο τ. ΤΣΕΑΠΓΣΟ και το τ. ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, από την 1/1/1980 έως και 31/12/2007, συνολικά, 25 έτη 2 μήνες και 18 ημέρες και συνολική συντάξιμη υπηρεσία, σύμφωνα με τους κανόνες συνταξιοδότησης του τ. ΤΣΕΑΠΓΣΟ, 25 έτη.

Ακολούθως, με την με αριθμό 528/7-4-2017 απόφαση του Διευθυντή του Τοπικού Υποκαταστήματος του ΕΦΚΑ για τους ασφαλισμένους του τέως

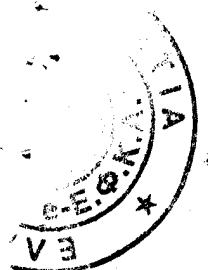


Ταμείου ΤΣΕΑΠΓΣΟ, απονεμήθηκε στην σύζυγό του προαναφερόμενου ασφαλισμένου, Χριστίνα Γκικοπούλου, επικουρική σύνταξη γήρατος, ως οιοική χήρα, δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 15 περ. ε' του καταστατικού του τ. Ταμείου ΤΣΕΑΠΓΣΟ, συνεπεία, δε, της πιο πάνω αναφερόμενης οριστικής απόλυσης του, αφού έγινε δεκτό πως αυτός έχει στο τ. ΤΣΕΑΠΓΣΟ και στο τ. ΕΤΑΕΜ, από την 1/8/1983 έως και 3/2007, συνολικά, 25 έτη συνολική συντάξιμη υπηρεσία, σύμφωνα με τους κανόνες συνταξιοδότησης του τ. ΤΣΕΑΠΓΣΟ.

Στη συνέχεια, με την με αριθμό 12/2018 απόφαση του Τριμελούς Εφετείου Κακουργημάτων Λαμίας (μεταβατική έδρα Λεβαδείας), ο Νικόλαος Γκικόπουλος του Γεωργίου, κηρύχθηκε αθώος της κατηγορίας της υπεξαίρεσης περί την υπηρεσία από κοινού και κατά εξακολούθηση, με τεχνάσματα αντικειμένου αξίας 100.621,27 ευρώ, με την ειδική αιτιολογία πως από τα στοιχεία του φακέλου δεν προκύπτει πως τέλεσε την πράξη για την οποία κατηγορείτο. Ενώ, από το με αριθμό 17/24-9-2018 πιστοποιητικό της Γραμματείας του Εφετείου Λαμίας, προκύπτει πως η πιο πάνω ποινική απόφαση έχει καταστεί αμετάκλητη, μετά και την πάροδο της προθεσμίας της άσκησης ενδίκων μέσων. Εξάλλου, από όλα τα στοιχεία του φακέλου, τα οποία τέθηκαν υπόψη μου, αφότου η πιο πάνω αναφερόμενη αθωωτική ποινική απόφαση κατέστη αμετάκλητη και μέχρι σήμερα, ο Γκικόπουλος Νικόλαος δεν ζήτησε, με αίτησή του, την επανάληψη της πειθαρχικής διαδικασίας.

Περαιτέρω, ο Γκικόπουλος Νικόλαος με την από 9-11-2018 αίτηση-αναφορά του, προς τη Διοίκηση του ε ΕΦΚΑ, ζητεί να του χορηγηθεί η σύνταξη που είχε απονεμηθεί στην σύζυγό του, από 14-4-2010 (κύρια και επικουρική) και μάλιστα με αναδρομική καταβολή των διαφορών μεταξύ του πλήρους ποσού της σύνταξης, την οποία θα δικαιούταν αν δεν είχε χωρήσει η οριστική απόλυσή του και του μειωμένου, σε ποσοστό 60%, ποσού της σύνταξης την οποία λαμβάνει η σύζυγός του, ως οιοική χήρα, επικαλούμενος την αμετάκλητη ποινική αθώωσή του, γεγονός το οποίο, κατά τον αιτούντα ασφαλισμένο, συνεπάγεται την, άνευ υπαιτιότητάς του, στέρηση της προδιαληφθείσας χρηματικής διαφοράς.

Μετά το αίτημα αυτό, η αρμόδια Υπηρεσία του ε ΕΦΚΑ απηύθυνε το πιο πάνω ερώτημα.



## II. Νομοθετικό πλαίσιο.

Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 6 παρ. 2 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, η οποία κυρωθείσα με το ν.δ 53/1974, έχει αυξημένη τυπική ισχύ, στην ελληνική εσωτερική έννομη τάξη, κατ' άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος, Παν πρόσωπον κατηγορούμενον επί αδικήματι τεκμαίρεται ότι είναι αθών μέχρι της νομίμου αποδείξεως της ενοχής του.

Επίσης, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 45 της κ.υ.α των Υφυπουργών Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας και Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, περί Κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης του προσωπικού των Αγροτικών Συνεταιριστικών Οργανώσεων και ΠΑΣΕΓΕΣ, 1. κάθε υπαίτια και καταλογιστή παράβαση υπηρεσιακού καθήκοντος ή ασυμβίβαστη με την ιδιότητα του συνεταιριστικού υπαλλήλου συμπεριφορά ή ηθελημένη βλάβη των συμφερόντων της συνεταιριστικής οργάνωσης, αποτελεί πειθαρχικό παράπτωμα και τιμωρείται σύμφωνα με τις διατάξεις του Κανονισμού αυτού, 2.....3. Ενδεικτικά υπηρεσιακό παράπτωμα θεωρείται α....β....ιη. Η κατά την υπηρεσία διάπραξη, οποιασδήποτε αξιόποινης πράξης. Ενώ, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 46 της πιο πάνω αναφερόμενης κ.υ.α, οι πειθαρχικές ποινές οι οποίες επιβάλλονται στο προσωπικό των Αγροτικών Συνεταιριστικών Οργανώσεων και ΠΑΣΕΓΕΣ, είναι η α) Έγγραφη επίπληξη, β) Πρόστιμο μέχρι τις αποδοχές του ενός μήνα, γ) προσωρινή απόλυση μέχρι τρεις (3) μήνες με στέρηση αποδοχών, ο χρόνος της οποίας δεν θεωρείται ως χρόνος υπηρεσίας. Η προσωρινή απόλυση αρχίζει την επομένη της κοινοποίησης σχετικής απόφασης στον τιμωρούμενο και δ) οριστική απόλυση. Η υποτροπή θεωρείται ιδιαίτερα επιβαρυντική περίπτωση και κατά την επιβολή της ποινής.

Εξάλλου, κατά τις διατάξεις του άρθρου 47 περ. 1<sup>α</sup> της αυτής κ.υ.α, μεταξύ των αδικημάτων, τα οποία τιμωρούνται με οριστική απόλυση, περιλαμβάνονται και τα αδικήματα της κατάχρησης και της υπεξαίρεσης, ανεξάρτητα με το εάν ασκήθηκε ή όχι ποινική δίωξη. Εξάλλου, κατά τις διατάξεις του άρθρου 50 παρ. 1, 2 και 5 της αυτής κ.υ.α., Ο Γενικός Διευθυντής συνεταιριστικής οργάνωσης, μπορεί να επιβάλλει την ποινή της



επίπληξης και την ποινή του προστίμου μέχρι τις αποδοχές ενός μηνός, κατόπιν εισήγησης του προϊσταμένου της Υπηρεσίας, στον οποίο υπάγεται ο υπάλληλος, κατά τον χρόνο τέλεσης του παραπτώματος, 2. Τις λοιπές ποινές επιβάλλει το Διοικητικό Συμβούλιο της Συνεταιριστικής Οργάνωσης, το οποίο λειτουργεί στην περίπτωση αυτήν ως Πειθαρχικό Συμβούλιο, κατόπιν εισήγησης του Γενικού Διευθυντή, 3.....,4....., 5.Οι πειθαρχικές αποφάσεις, που επιβάλλουν την ποινή της προσωρινής ή οριστικής απόλυσης, δεν έχουν ισχύ και δεν εκτελούνται εάν δεν τύχουν, προηγουμένως, της έγκρισης του Πειθαρχικού Συμβουλίου που λειτουργεί στην ΠΑΣΕΓΕΣ.

Επιπλέον, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 63 παρ. 3 & 4, της πιο πάνω αναφερόμενης κ.υ.α υπό τον τίτλο, δε, σχέση της πειθαρχικής με την ποινική δίκη, προβλέπεται πως 1....,2....,3. Αν εκδοθεί τελεσίδικη καταδικαστική απόφαση, μετά την πειθαρχική απόφαση, η πειθαρχική δίωξη επαναλαμβάνεται αν έχει εκδοθεί απαλλακτική πειθαρχική απόφαση ή αν δικαιολογείται οριστική απόλυση. Αν εκδοθεί τελεσίδικη αθωωτική ποινική απόφαση, η πειθαρχική δίκη επαναλαμβάνεται ύστερα από αίτηση του ενδιαφερομένου, 4. Το δικαίωμα για επανάληψη της πειθαρχικής δίκης, παραγράφεται μετά από δύο χρόνια αφότου κατέστη αμετάκλητη η ποινική απόφαση.

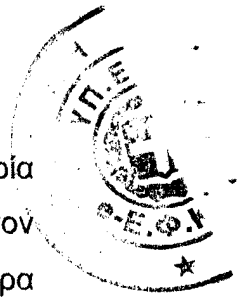
Περαιτέρω, σύμφωνα με τις διατάξεις της με αριθμό 54883/Σ1667/22-1-1940 απόφασης του Υφυπουργού Εργασίας (ΦΕΚ Β'48/10-2-1940) «περί εγκρίσεως του Καταστατικού του Ταμείου Συντάξεως Προσωπικού Γεωργικών Συνεταιρικών Οργανώσεων και Οίκων του Αγρότου», όπως ισχύει τροποποιηθείσα από τις διατάξεις της απόφασης του Υπουργού Εργασίας 48429/Σ.1172/27-8-1953 «περί τροποποιήσεως στο Καταστατικό του Ταμείου Συντάξεως Προσωπικού Γεωργικών Συνεταιρικών Οργανώσεων», το οποίο Ταμείο ονομάζεται, πλέον, Ταμείο Συντάξεων και Επικουρικής Ασφάλισης Προσωπικού Γεωργικών Συνεταιρικών Οργανώσεων, υπό τον τίτλο, δε, «δικαιώματα (αμέσως) ησφαλισμένων» και από τις διατάξεις των νόμων 2084/1992, 3655/2008, 4093/2102 και 4336/2015, προβλέπονται τα ακόλουθα:

«Δικαίωμα συντάξεως έχει πας ησφαλισμένος :

α. Εάν αποχωρήσει οποιαδήποτε στιγμή της υπηρεσίας, μετά την συμπλήρωσιν του 55<sup>ου</sup> έτους της ηλικίας του προκειμένου περί αρρένων ..... και έχει 25ετή τουλάχιστον πραγματικήν εν ασφαλίσει τοιαύτην.

β..... γ.. δ. Εάν απολυθή της υπηρεσίας λόγω καταργήσεως θέσεως ή εξ άλλων λόγων μη οφειλομένων εις υπαιτιότητα αυτού, μετά την συμπλήρωσιν του 50<sup>ου</sup> έτους της ηλικίας του προκειμένου περί αρρένων και του 45<sup>ου</sup> προκειμένου περί θηλέων και έχει 20ετή συντάξιμον υπηρεσίαν εξ ής 15ετή πραγματικήν εν ασφαλίσει τοιαύτην ή επί ηλικίας 45 ετών και άνω α. μετά την συμπλήρωσιν 25ετους συνταξίμου υπηρεσίας εξ ής 15ετή εν ασφαλίσει τοιαύτην και β. μετά συμπλήρωσιν 20ετους συνταξίμου συνεταιριστικής και εν πραγματική ασφαλίσει υπηρεσίας. Η ένεκα υποβιβασμού κατά βαθμόν λόγω μεταβολής εις την οργανικήν θέσιν του προσωπικού παραίτησις εξομοιούνται προς την λόγω καταργήσεως θέσεως απόλυσιν. ε. Εάν η απόλυσις οφείλεται είτε αποδεδειγμένως εις βαρύ παράπτωμα πειθαρχικόν είτε εις καταδίκην συνεπεία αξιολογούσης πράξεως εις βαθμόν κακουργήματος είτε δια κατάχρησιν, κλοπήν, υπεξαίρεσιν, απάτην ή πλαστογραφίαν, απιστίαν εις βαθμόν πλημμελήματος, ο ούτως απολυθείς δεν δικαιούται συντάξεως. Εν τοιαύτη περιπτώσει η σύνταξις απονέμεται εις τα κατά το παρόν δικαιούχα μέλη της οικογενείας του, αλλά μόνον εφ' όσον ο ησφαλισμένος έχει συμπληρώσει 25ετή συντάξιμον υπηρεσίαν ή 15ετή πραγματικήν εν ασφαλίσει υπηρεσίαν και ηλικίαν 50 ετών.

Η ούτως απονεμομένη σύνταξις εις τα δικαιούχα μέλη διακόπτεται ευθύς ως ο ησφαλισμένος συμπληρώσει τας προϋποθέσεις συνταξιοδοτήσεως των εδαφ. α' ή β' του παρόντος άρθρου, οπότε η σύνταξις απονέμεται εις τούτον. Ειδικώς δια τον απολυθέντα λόγω καταδίκης ησφαλισμένον, απαιτείται και προηγουμένη αποφυλάκισις τούτου, στ.....ζ. ....η...θ..... ι.....ια... ιβ.....ιγ. Εν περιπτώσει αποχωρήσεως εκ της υπηρεσίας ησφαλισμένου πληρούντος απάσας τας κατά τα ανωτέρω εδαφ. α, β, γ, δ, ε, και στ, προβλεπομένας δια την απόκτησιν δικαιώματος συντάξεως προϋποθέσεις εκτός της του ορίου ηλικίας, η σύνταξις απονέμεται μετά την συμπλήρωσιν του απαιτουμένου ορίου ηλικίας, υπό τον όρον ότι η κατά την νομοθεσίαν του Ταμείου συντάξιμος υπηρεσίας του δεν ελήφθη υπόψιν δια την απονομήν αυτώ συντάξεως παρ' ετέρου Οργανισμού κυρίας ασφαλίσεως.....ιδ. Η ηλικία αποδεικνύεται μόνον δια ληξιαρχικής πράξεως γεννήσεως ή ελλείψει τοιαύτης,



δια της εγγραφής εις τα μητρώα αρρένων ή τα δημοτολόγια γενομένης τρία τουλάχιστον έτη προ της υπαγωγής εις την ασφάλισιν του Ταμείου. Εφ' όσον δεν προσάγεται ληξιαρχική πράξις εξ υπαρχής συντεταγμένη, ως ημέρα γεννήσεως λογίζεται η 1<sup>η</sup> Ιουλίου του έτους γεννήσεως. ιε.....».

Ακόμη, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 5 του Ν. 3029/2002, 1. Το Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων που ιδρύθηκε με το Ν. 6298/1934 (ΦΕΚ 346Α'), όπως ισχύει, μετονομάζεται σε Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων - Ενιαίο Ταμείο Ασφάλισης Μισθωτών (Ι.Κ.Α.- Ε.Τ.Α.Μ.).

2. Οι κλάδοι σύνταξης των ταμείων Τ.Α.Π.-Ο.Τ.Ε., Τ.Σ.Π.-Η.Σ.Α.Π., Τ.Σ.Π.-Ε.Τ.Ε., Τ.Σ.Π.-Α.Τ.Ε., Τ.Α.Π.-Ι.Λ.Τ., Τ.Α.Π.-Ε.Τ.Β.Α., **Τ.Σ.Ε.Α.Π.Γ.Σ.Ο.** και Τ.Α.Π.Α.Ε.-Εθνική έως 1.1.2008 εντάσσονται στον κλάδο σύνταξης του Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α. Μ. με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων μετά από απόφαση των Διοικητικών τους Συμβουλίων και εκπόνηση ειδικής οικονομικής μελέτης που προκηρύσσεται και ανατίθεται από τον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών.

3.....4..... 5.....6. Από της εντάξεως οι νέοι εργαζόμενοι οι οποίοι ασφαλιζονταν στους κλάδους σύνταξης των ανωτέρω ταμείων, ασφαλιζονται υποχρεωτικά και αυτοδίκαια στο Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ. και διέπονται από τη νομοθεσία του. Από της εντάξεως οι ήδη ασφαλισμένοι των ανωτέρω εντασσόμενων κλάδων ασφαλιζονται στο Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ. και εξακολουθούν να διέπονται ως προς τις προϋποθέσεις συνταξιοδότησης και τον τρόπο υπολογισμού της σύνταξης από τις διατάξεις της νομοθεσίας των εντασσόμενων κλάδων, όπως ισχύει μετά το Ν. 2084/1992 (ΦΕΚ 165 Α') και τις διατάξεις του παρόντος. 7. Ο χρόνος ασφάλισης που πραγματοποιήθηκε, ο χρόνος που αναγνωρίσθηκε και εξαγοράσθηκε ως συντάξιμος στους καταργούμενους κλάδους και ο χρόνος που διανύεται ή αναγνωρίζεται έως την ένταξη στο Ι.Κ.Α.- Ε.Τ.Α.Μ, λογίζεται ότι πραγματοποιήθηκε στην ασφάλιση του Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ. 8. Οι μέχρι την ένταξη συνταξιούχοι των εντασσόμενων κλάδων καθίστανται συνταξιούχοι του Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ, το οποίο στο εξής βαρύνεται με την καταβολή της σύνταξής τους. 9. Οι συντάξεις ακολουθούν τις αυξήσεις των συντάξεων του Ι.Κ.Α.- Ε.Τ.Α.Μ. 10. Καμία σύνταξη δεν μπορεί να είναι κατώτερη από τα εκάστοτε καταβαλλόμενα κατώτατα όρια των συντάξεων του Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ. 11...12....13...14. Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων ρυθμίζεται

κάθε θέμα τεχνικού ή λεπτομερειακού χαρακτήρα που θα προκύψει κατά την εφαρμογή του παρόντος άρθρου.

Κατ' επίκληση της ανωτέρω εξουσιοδοτικής διάταξης της παρ. 2 του άρθρου 5 του ν. 3029/2002, εκδόθηκε η με αριθμό Φ 10023/17105/1054/2007 κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας (ΦΕΚ Β' 1227/17-7-2007), με την οποία ο κλάδος κύριας σύνταξης του ΤΣΕΑΠΓΣΟ εντάχθηκε, από 1-8-2007, στον κλάδο σύνταξης του Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ.

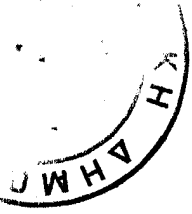
Κατά τις διατάξεις του άρθρου 2 παρ. 11 Ν. 3655/2008, οι ρυθμίσεις των άρθρων 140 και 141, των παραγράφων 2, 6 και 8 του άρθρου 143, των παραγράφων 2, 5, 6 και 7 του άρθρου 144 και των παραγράφων 2 και 3 του άρθρου 145 του παρόντος νόμου έχουν εφαρμογή και στους ασφαλισμένους των ενταχθέντων στο ΙΚΑ - ΕΤΑΜ κλάδων σύνταξης του Ταμείου Ασφάλισης Προσωπικού Ιονικής Λαϊκής Τράπεζας, του Ταμείου Συντάξεων Προσωπικού Αγροτικής Τράπεζας της Ελλάδος και του Ταμείου Συντάξεων και Επικουρικής Ασφάλισης Προσωπικού Γεωργικών Συνεταιριστικών Οργανώσεων.

Ενώ, κατά τις διατάξεις του άρθρου 143 παρ. 8 του Ν. 3655/2008 Καταστατικές διατάξεις των εντασσόμενων φορέων και κλάδων στο ΙΚΑ - ΕΤΑΜ, που προβλέπουν τη συνταξιοδότηση σε περίπτωση απόλυσης από την υπηρεσία είτε κατ' εφαρμογή διατάξεων περί απολύσεως Γενικών Κανονισμών Προσωπικού είτε λόγω κατάργησης θέσης ή για άλλους λόγους που δεν οφείλονται σε υπαιτιότητα των ασφαλισμένων, καταργούνται. Ειδικά για τους ασφαλισμένους στον ενταχθέντα στο ΙΚΑ - ΕΤΑΜ κλάδο σύνταξης του Ταμείου Συντάξεων Προσωπικού Γεωργικών Συνεταιριστικών Οργανώσεων και τον εντασσόμενο κλάδο Ασφάλισης Προσωπικού Ασφαλιστικής Εταιρείας «Η ΕΘΝΙΚΗ» οι διατάξεις του προηγούμενου εδαφίου έχουν εφαρμογή από 31.12.2010.

Ακόμη, κατά τις διατάξεις του άρθρου 1 του Νόμου 861/1979-ΦΕΚ Α'2/5.1.1979, περί απλουστεύσεως της διαδικασίας αναγνώρισεως χρόνου προϋπηρεσίας και απονομής των πάσης φύσεως παροχών εις τους ασφαλισμένους των Ασφαλιστικών Οργανισμών αρμοδιότητας του Υπουργείου Κοινωνικών Υπηρεσιών και άλλων τινών διατάξεων, (όπως ισχύουν τροποποιηθείσες με το άρθρο 13 του Ν. 984/1979 (ΦΕΚ Α' 244) και με το άρθρο 62 παρ.5 Ν.3518/2006, ΦΕΚ Α 272/21.12.2006, 1. Η αναγνώρισις

χρόνου προϋπηρεσιών ως συνταξίμου και η απονομή των πάσης φύσεως παροχών (συντάξεων, εφ' άπαξ, παροχών ασθενείας, ανεργίας, εξόδων κηδείας κ.λπ.) των Οργανισμών Κοινωνικής Ασφάλισης αρμοδιότητος του Υπουργείου Κοινωνικών Υπηρεσιών, ενεργείται δι' αποφάσεως του προϊσταμένου των Υπηρεσιών του οικείου Ασφαλιστικού Οργανισμού, ανεξαρτήτως του βαθμού ον φέρει ούτος. Εις τας ανωτέρω διατάξεις υπάγονται οι Ασφαλιστικοί Οργανισμοί οι οποίοι καθορίζονται εκάστοτε δι' αποφάσεως του Υπουργού Κοινωνικών Υπηρεσιών μετά γνώμην του Δ.Σ. εκάστου εξ αυτών. Με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου κάθε Οργανισμού που εγκρίνεται από τον Υπουργό Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας, οι παραπάνω αρμοδιότητες δύνανται να μεταβιβάζονται σε κατώτερα του προϊσταμένου των υπηρεσιών του Οργανισμού αρμόδια όργανα, τα οποία προϊστανται υπηρεσιών, διευθύνσεων ή των αυτοτελών ή μη τμημάτων ή γραφείων του φορέα. 2. Εφ' όσον ο Προϊστάμενος των Υπηρεσιών του οικείου Ασφαλιστικού Οργανισμού ήθελε κρίνει ότι εκ της εξεταζομένης υποθέσεως, προκύπτουν θέματα γενικωτέρας διά τον Οργανισμό σημασίας, δύνανται προ της υπ' αυτού εκδόσεως της σχετικής αποφάσεως, να ζητήση παρά του Δ.Σ. του Οργανισμού την παροχήν οδηγιών και κατευθύνσεων, ή την λήψιν αποφάσεως προς ομοιόμορφον αντιμετώπισιν των ανακυπτόντων θεμάτων. Εν περιπτώσει διαφωνίας μεταξύ της Νομικής Υπηρεσίας και του Προϊσταμένου των Υπηρεσιών διά την χορήγησιν ή μη της παροχής, ή την αναγνώρισιν ή μη χρόνου προυπηρεσίας, η υπόθεσις κρίνεται υπό του Δ.Σ. του Ταμείου. 3. Η κατά την παράγραφον 1 απόφασις υπόκειται εις ένστασιν, ασκουμένην υπό παντός έχοντος έννομον συμφέρον, ενώπιον του Διοικητικού Συμβουλίου του οικείου ασφαλιστικού Οργανισμού, εντός προθεσμίας τριών μηνών, αρχομένης από της κοινοποιήσεως της αποφάσεως. 4. Το Διοικητικόν Συμβούλιον υποχρεούται να εκδώση την σχετικήν απόφασίν του εντός μηνός από της υποβολής της ενστάσεως, κατόπιν προηγουμένης γνωμοδοτήσεως της τυχόν λειτουργούσης παρ' αυτώ εκ μελών αυτού Επιτροπής ασφαλίσεως και παροχών. 5. Αι κατά τας παραγράφους 1 και 4 του παρόντος αποφάσεις δύνανται να αναθεωρούνται υπό του εκδώσαντος ταύτας οικόθεν ή κατόπιν αιτήσεως παντός έχοντος έννομον συμφέρον : α) Οποτεδήποτε εάν η εκδοθείσα απόφασις στηρίζεται επί ψευδών καταθέσεων μαρτύρων ή επί ψευδούς εκθέσεως ή καταθέσεως





πραγματογνώμονος ή επί πλαστών ή νοθευμένων εγγράφων, εφύ όσον τα περιστατικά ταύτα προκύπτουν εξ αμετακλήτου δικαστικής αποφάσεως. β) Εντός ευλόγου χρόνου, εάν προσαχθούν νέα κρίσιμα έγγραφα ή ενεφιλοχώρησε πλάνη περί τα πράγματα ή διεπιστώθησαν λογιστικά λάθη. 6. Από της εφαρμογής των διατάξεων του παρόντος καταργείται πάσα διάταξις αναφερομένη εις αρμοδιότητα γνωμοδοτήσεως ή θεωρήσεως της απονεμητέας παροχής ή αναγνωρίσεως προϋπηρεσίας από πολυμελές όργανον του Ταμείου Συντάξεως και Ασφαλίσεως Υγειονομικών.

Τέλος, κατά τις διατάξεις του άρθρου 1 παρ. 1 και 2 περ. α του ν. 4554/2018, για την άσκηση του δικαιώματος σύνταξης λόγω γήρατος, αναπηρίας ή θανάτου από τους ασφαλισμένους των ενταχθέντων στον ΕΦΚΑ φορέων, συμπεριλαμβανομένων του Δημοσίου και του ΟΓΑ, απαιτείται η υποβολή αίτησης συνταξιοδότησης στον ΕΦΚΑ, ενώ, το δικαίωμα σύνταξης γήρατος αρχίζει από την πρώτη του επόμενου της υποβολής της αίτησης συνταξιοδότησης μήνα, υπό την προϋπόθεση ότι κατά την ημερομηνία αυτή πληρούνται όλες οι νόμιμες προϋποθέσεις συνταξιοδότησης, σε αντίθετη δε περίπτωση, από την πρώτη ημέρα του μήνα που έπεται εκείνου κατά τον οποίο πληρούνται όλες οι νόμιμες προϋποθέσεις.

Όλες οι προδιαληφθείσες διατάξεις κοινωνικοασφαλιστικής νομοθεσίας δεν έχουν καταργηθεί, ούτε τροποποιηθεί ρητά ή έμμεσα, από τις διατάξεις των άρθρων 27 επ. Ν. 4387/2016, όπως ισχύουν τροποποιηθείσες από τις διατάξεις του Νόμου 4670/2020.

#### **ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΚΑΙ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ**

Από αυτοτελή και συνδυαστική ερμηνεία των προπαρατεθεισών διατάξεων, λαμβανομένου υπόψη του νομικού πλαισίου στο οποίο εντάσσονται, τον σκοπό τον οποίο εξυπηρετούν και την υπαγωγή, σε αυτές, των πραγματικών περιστατικών που τέθηκαν υπόψη μου, από την ερωτώσα υπηρεσία, συνάγονται τα ακόλουθα:

Σύμφωνα με την κρατούσα στη νομολογία του ΣτΕ άποψη, η αρχή της νομιμότητας επιβάλλει την ανάκληση των παρανόμων διοικητικών πράξεων, ενώ η αρχή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης απαιτεί την διατήρηση της ισχύος της ευμενούς για τον καλόπιστο διοικούμενο πράξης. Κατ' εφαρμογή



του κανόνα αυτού, η ανάκληση των ως άνω πράξεων αποκλείεται και λόγω μεταγενέστερης διαφόρου εκτίμησης των κατά την έκδοση της πράξης συντρέχοντων δεδομένων, επί των οποίων η πράξη στηρίχθηκε, συνεπεία μεταβολής των αντιλήψεων της Διοικήσεως, ως και για λόγους σκοπιμότητας. Κατ' εξαίρεση, επιτρέπεται η ανάκληση νομίμων ατομικών διοικητικών πράξεων για λόγους δημοσίου συμφέροντος, ανεξαρτήτως της παρελεύσεως μακρού χρόνου από την έκδοσή τους, καθώς, επίσης και στην περίπτωση του ο διοικούμενος συναινεί. Σημαντική, στον τομέα του κοινωνικοασφαλιστικού δικαίου είναι και η συναφής αρχή της επανεξέτασης των κοινωνικοασφαλιστικών υποθέσεων.

Όπως, όμως, έχει κριθεί από το Σ.τ.Ε, οι γενικές αρχές του δικαίου, περί ανάκλησης (παρانونών ή νομίμων) διοικητικών πράξεων, δεν έχουν εφαρμογή όταν υπάρχει ρητή ρύθμιση στο νόμο (ΣτΕ 17/97 ΕΔΚΑ ΛΘ. 282,1610/99 ΕΔΚΑ ΜΑ' 771, Ατομική Γνωμοδότηση του Νομικού Συμβούλου του Κράτους Ιωάννη Μάσβουλα με αριθμό 96/2001). Τέτοιες διατάξεις συνιστούν οι πιο πάνω παρατιθέμενες και ερμηνευόμενες διατάξεις των άρθρων 1 και 5 περ. β' Ν. 861/1979, που διέπουν την προκείμενη περίπτωση και διαλαμβάνουν ρητή ρύθμιση των προϋποθέσεων ανάκλησης των αποφάσεων των αρμοδίων οργάνων του ε ΕΦΚΑ για την απονομή συνταξιοδοτικών παροχών, κατά τις οποίες, δε, διατάξεις, οι αποφάσεις απονομής συνταξιοδοτικού δικαιώματος, μπορούν να επανεξετασθούν, εντός ευλόγου χρόνου, είτε οίκοθεν από το εκδόσαν, την επανεξεταζόμενη απόφαση, αρμόδιο όργανο, είτε κατόπιν σχετικού αιτήματος κάθε ενός έχοντος έννομο συμφέρον, εάν προσαχθούν νέα κρίσιμα έγγραφα ή εάν εμφιλοχώρησε πλάνη περί τα πράγματα.

Από τις διατάξεις αυτές του Ν. 861/1979 συνάγεται πως οι αποφάσεις των οργανισμών κοινωνικής ασφάλισης, με τις οποίες κρίνεται ασφαλιστική υπόθεση, καθίστανται οριστικές, αν δεν ασκηθούν κατ' αυτών τα προβλεπόμενα ενδικοφανή και ένδικα μέσα ή αν τα ασκηθέντα απορριφθούν. Αίτηση του ασφαλισμένου για επανεξέταση του οριστικώς, κατά τα ανωτέρω, κριθέντος αιτήματός του δεν γεννά υποχρέωση των ασφαλιστικών οργάνων να αναθεωρήσουν τις προηγούμενες οριστικές αποφάσεις τους, έστω και αν αυτές ήταν νομικώς πλημμελείς, εκτός αν ο ασφαλισμένος προσκομίσει νέα κρίσιμα στοιχεία που δικαιολογούν την επανεξέταση του αιτήματός του (ΣτΕ

1769/2013 Α' Τμ.), οπότε καθίσταται υποχρεωτική η επανεξέταση της ασφαλιστικής υπόθεσης. Όμως, η άρνηση ανάκλησης δεν συνιστά, μεν, παράλειψη οφειλόμενης νόμιμης ενέργειας ωστόσο πρέπει να είναι ειδικά αιτιολογημένη ώστε να είναι δυνατός ο δικαστικός έλεγχος της διακριτικής ευχέρειας (βλ. ενδεικτικά ΣτΕ 3065/1991).

Περαιτέρω, έχει παγίως κριθεί ότι σε περίπτωση επανάκρισης μιας υπόθεσης, κατόπιν αιτήματος του διοικουμένου, με την επίκληση νέων στοιχείων, που δεν υπήρχαν κατά την έκδοση της διοικητικής πράξης της οποίας ζητείται η ανάκληση, η Διοίκηση οφείλει να ακολουθεί τους τύπους και τη διαδικασία, οι οποίοι επιβάλλονται από το νόμο για την έκδοσή της και είναι ουσιώδεις για την κρίση του επίμαχου θέματος και τη διαμόρφωση της ουσιαστικής εκτίμησης, από την οποία εξαρτάται η έκδοση ή όχι ανακλητικής απόφασης (ΣτΕ Ολ. 454/1962, Ολ. 2539/ 1996, Ολ. 2403/1997, 4518/2011). Δηλαδή, η ανάκληση μιας διοικητικής πράξης, κατόπιν αίτησης του ενδιαφερόμενου διοικουμένου, με την επίκληση, εκ μέρους του, της ύπαρξης νέων στοιχείων μπορεί να λάβει χώρα, μόνον εάν τα νέα προσκομιζόμενα στοιχεία είναι τέτοια τα οποία αφενός μεν έχουν εκδοθεί κατά την ίδια διαδικασία κατά την οποία εκδόθηκαν τα στοιχεία τα οποία συνηγόρησαν στην έκδοση της διοικητικής πράξης της οποίας ζητείται η ανάκληση, αφετέρου, δε, είναι ικανά να οδηγήσουν την Διοίκηση σε νέα ουσιαστική εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών και να δικαιολογήσουν την έκδοση ανακλητικής απόφασης και επανάκρισης της όλης διοικητικής υπόθεσης.

Στην προκειμένη περίπτωση, οι διοικητικές πράξεις των οποίων ζητείται η ανάκληση και, κατόπιν, της ανάκλησης αυτής, η επανεξέταση της συνταξιοδοτικής υπόθεσης του Γκικόπουλου Νικόλαου, είναι οι με αριθμούς 526/7-4-2017 και 528/7-4-2017 αποφάσεις για την από 14-4-2010 συνταξιοδότηση της συζύγου του, ως οιονεί χήρας, δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 15 περ. ε' του Καταστατικού του Ταμείου Συντάξεων και Επικουρικής Ασφάλισης, Προσωπικού Γεωργικών Συνεταιρικών Οργανώσεων, που εκδόθηκαν συνεπεία της οριστικής απόλυσής του, από την Ένωση Αγροτικών Συνεταιρισμών Λεβαδείας, κατόπιν απόφασης του Διοικητικού Συμβουλίου της Ένωσης Αγροτικών Συνεταιρισμών Λεβαδείας, που ενήργησε, εν προκειμένω, ως πρωτοβάθμιο πειθαρχικό συλλογικό



όργανο, απόφαση η οποία επικυρώθηκε με την απόφαση του Πειθαρχικού Συμβουλίου της ΠΑΣΕΓΕΣ.

Εξάλλου, ο Γκικόπουλος Νικόλαος, εντός διετίας, από της ημεροχρονολογίας, κατά την οποία κατέστη αμετάκλητη, η στο ιστορικό αναφερόμενη αθωωτική ποινική απόφαση, δεν ζήτησε και πολλω μάλλον δεν επέτυχε την αναθεώρηση της πιο πάνω αναφερόμενης πειθαρχικής δίκης.

Η Διοίκηση του ε ΕΦΚΑ προκειμένου να εξετάσει εάν η ασφαλιστική περίπτωση του Γκικόπουλου Νικόλαου, μπορεί να υπαχθεί στις διατάξεις του άρθρου 15 περ. δ' του καταστατικού του τ. ΤΣΕΑΠΓΣΟ, με όλες τις συνέπειες μιας τέτοιας κρίσης και, μάλιστα, αναδρομικά, από 14-4-2010, θα πρέπει, ως αναγκαίο προαπαιτούμενο, να εξετάσει εάν συντρέχουν οι προϋποθέσεις για την προηγούμενη ανάκληση των με αριθμούς 526/7-4-2017 και 527/7-4-2017 προδιαληφθεισών αποφάσεων συνταξιοδότησης της συζύγου του προαναφερόμενου ασφαλισμένου του, με τις οποίες η συνταξιοδοτική υπόθεση αυτού υπήχθη στις διατάξεις του άρθρου 15 περ. ε' του καταστατικού του τ. ΤΣΕΑΠΓΣΟ. Άλλως, δεν δύναται να προβεί στην επανεξέταση του συνταξιοδοτικού καθεστώτος του ασφαλισμένου αυτού, χωρίς, προηγουμένως, να εξετάσει τη δυνατότητα εξαφάνισης, από το νομικό κόσμο, των εκτελεστών διοικητικών πράξεων οι οποίες έχουν καθορίσει το συνταξιοδοτικό καθεστώς αυτό, όπως ισχύει.

Σύμφωνα με τα όλα όσα προεκτέθηκαν, η Διοίκηση του ε ΕΦΚΑ για να εξετάσει τη δυνατότητα ανάκλησης των επίμαχων συνταξιοδοτικών πράξεων, θα πρέπει να λάβει υπόψη της, όχι τα όποια στοιχεία επικαλείται ο αιτών ασφαλισμένος του, αλλά μόνον εκείνα τα στοιχεία τα οποία είναι μεν ικανά να οδηγήσουν σε νέα ουσιαστική εκτίμηση της προκείμενης συνταξιοδοτικής υπόθεσης, αλλά, ταυτόχρονα, έχουν εκδοθεί κατά την αυτή διαδικασία, κατά την οποία εκδόθηκαν τα στοιχεία τα οποία συνετέλεσαν στην έκδοση των προς ανάκληση συνταξιοδοτικών πράξεων. Δηλαδή, θα πρέπει να λάβει υπόψη της, μόνον εκείνα τα νέα στοιχεία τα οποία εκδόθηκαν κατά την αναθεωρητική διαδικασία της πειθαρχικής δίκης η οποία διεξήχθη κατά του Γκικόπουλου Νικόλαου, ήτοι την ενδεχόμενη απαλλακτική πειθαρχική απόφαση, με την οποία θα εξαφανίζεται η πειθαρχική ποινή της οριστικής απόλυσης από την υπηρεσία του, ως υπαλλήλου της Ένωσης Συνεταιρισμών

Λεβαδείας και η οποία (πειθαρχική ποινή) αποτέλεσε το νομικό έρεισμα για την έκδοση των επίμαχων συνταξιοδοτικών πράξεων.

Έτσι, η Διοίκηση του ε ΕΦΚΑ δεν μπορεί να στηριχθεί στην προαναφερόμενη αθωωτική ποινική απόφαση του Τριμελούς Εφετείου Κακουργημάτων Λαμίας (μεταβατική έδρα Λεβαδείας), προκειμένου να εξετάσει την δυνατότητα ανάκλησης των δύο αυτών συνταξιοδοτικών πράξεων, καθόσον αυτές δεν έχουν ως νομικό έρεισμα της έκδοσής τους, την ποινική καταδίκη ή την έγερση ποινικής δίωξης, σε βάρος του Γκικόπουλου Νικόλαου, για το αδίκημα της κατάχρησης περί την υπηρεσία σε βαθμό κακουργήματος ή την παραπομπή του, με αμετάκλητο βούλευμα, σε ποινική δίκη για το αδίκημα αυτό, ούτως ώστε μετά την αμετάκλητη ποινική αθώωσή του να εκλείπει, πλέον, το νομικό έρεισμα των συνταξιοδοτικών αυτών πράξεων και με την προσκόμιση αντιγράφου της αθωωτικής ποινικής απόφασης να ανακληθούν αυτές και να επανεξετασθεί η όλη συνταξιοδοτική υπόθεση.

Εν κατακλείδι, αφού ο αιτών ασφαλισμένος δεν δύναται να προσκομίσει αθωωτική πειθαρχική απόφαση, επειδή το δικαίωμά του να επιτύχει την αναθεώρηση της κατ' αυτού πειθαρχικής δίκης και, συνακόλουθα, την εξαφάνιση της ποινής της οριστικής απόλυσης από την υπηρεσία, με νομικό έρεισμα την οποία εκδόθηκαν οι συνταξιοδοτικές πράξεις, των οποίων ζητά την ανάκληση, έχει παραγραφεί, καθόσον αυτός δεν επιδίωξε, όπως προκύπτει, εντός διετίας, από την ημεροχρονολογία κατά την οποία κατέστη αμετάκλητη η πιο πάνω αναφερόμενη αθωωτική ποινική απόφαση του Τριμελούς Εφετείου Κακουργημάτων Λαμίας (μεταβατική έδρα Λεβαδείας), την επανάληψη της κατ' αυτού πειθαρχικής δίκης, η Διοίκηση του ε ΕΦΚΑ δεν δύναται, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στις διατάξεις του άρθρου 5 του Νόμου 861/1979, να εξετάσει το ενδεχόμενο ανάκλησης των επίμαχων συνταξιοδοτικών πράξεων. Τούτου παρέπεται, πως η Διοίκηση του ε ΕΦΚΑ δεν δύναται και να επανεξετάσει την συνταξιοδοτική περίπτωση του Γκικόπουλου Νικόλαου και, περαιτέρω, την ενδεχόμενη θεμελίωση της συνταξιοδότησής του, στις διατάξεις του άρθρου 15 περίπτωση δ' του καταστατικού του τ. ΤΣΕΑΠΓΣΟ, με αναδρομική ισχύ και με τις οικονομικές συνέπειες μιας τέτοιας απόφασης.


Η λύση αυτή δεν είναι ούτε ανεπιεικής, ούτε έρχεται σε αντίθεση με τις διατάξεις του άρθρου 6 παρ. 2 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Ανθρωπίνων



Δικαιωμάτων, από τις οποίες απορρέει η υποχρέωση της κρατών μελών της ΕΣΔΑ για τον σεβασμό του τεκμηρίου της αθωότητας, το οποίο, σύμφωνα με τη νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, επεκτείνεται και πέραν των χρονικών ορίων της ποινικής δίκης και στη δράση της Διοίκησης (βλ. τη θεμελιώδη απόφαση της 25ης .3.1983 Minelli κατά Ελβετίας, αριθ. προσφ. 8660/79 ΕΔΔΑ), με στόχο να μην καθίσταται κενό γράμμα η ενδεχόμενη αθωωτική ποινική απόφαση. Τούτο, δε, διότι, όπως προεκτέθηκε η επανεξέταση των δεδομένων της συνταξιοδοτικής υπόθεσης του Γκικόπουλου Νικόλαου, υπό το πρίσμα της αμετάκλητης ποινικής αθώωσής του, προϋποθέτει, κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 63 παρ. 3 & 4 της κ.υ.α των Υφυπουργών Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας και Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, περί Κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης του προσωπικού των Αγροτικών Συνεταιριστικών Οργανώσεων και ΠΑΣΕΓΕΣ, την προηγούμενη επανεξέταση της πειθαρχικής υπόθεσής του και, για τον λόγο αυτόν, δεν παρίσταται ως «άμεσο επακόλουθο» ή «απαραίτητο παρεπόμενο» της αθωωτικής ποινικής απόφασης, προϋπόθεση η οποία, σύμφωνα με τη νομολογία του ΕΔΔΑ, τίθεται ως εκ των ων ουκ άνευ για να πρέπει να ληφθεί υποχρεωτικά υπόψη, από τη Διοίκηση κατά την δράση της, αθωωτική ποινική απόφαση (βλ. σημαντική απόφαση της 12ης.7.2013 Allen κατά Ηνωμένου Βασιλείου, αριθ. προσφ. 25424/09, §§ 98-102 ΕΔΔΑ).

Παρέλκει, λοιπόν, ως αλυσιτελής, η περαιτέρω απάντηση στο πρώτο σκέλος του τεθέντος ερωτήματος.

Αναφορικά με το δεύτερο και τρίτο σκέλος του τεθέντος ερωτήματος, πρέπει να επισημανθεί ότι αυτά εδράζονται επί εσφαλμένης προϋπόθεσης, καθόσον ο Γκικόπουλος Νικόλαος, με δεδομένη τη μη ύπαρξη δυνατότητας ανάκλησης των επίμαχων συνταξιοδοτικών πράξεων και, άρα, και της επανεξέτασης της συνταξιοδοτικής υπόθεσής του, με ενδεχόμενη θεμελίωση του συνταξιοδοτικού δικαιώματος αυτού σε έτερη και ευνοικότερη νομική βάση, δικαιούται να λάβει σύνταξη γήρατος (σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στις διατάξεις του άρθρου 15 περ. ε' του καταστατικού του τ. ΤΣΕΑΠΓΣΟ), όταν συντρέξει και η έτερη προϋπόθεση συνταξιοδότησής του (εκτός, δηλαδή εκείνης της συμπλήρωσης 25ετους συντάξιμης υπηρεσίας, προϋπόθεσης που, ήδη, συντρέχει στο πρόσωπό του), κατά τις διατάξεις του άρθρου 15



περ. α' του καταστατικού του τ. ΤΣΕΑΠΓΣΟ, ήτοι η συμπλήρωση του 65<sup>ου</sup> έτους της ηλικίας του, την 16<sup>η</sup>-2-2021. Δηλαδή, η απονομή σύνταξης σε αυτόν, κατά τα προβλεπόμενα στις διατάξεις των περιπτώσεων α' και ε' του άρθρου 15 του καταστατικού του τ. ΤΣΕΑΠΓΣΟ, είναι άμεση και λογική απόρροια της εφαρμογής του γράμματος των διατάξεων αυτών, χωρίς, βέβαια, να απαιτείται η προηγούμενη ανάκληση των επίμαχων πράξεων συνταξιοδότησης της συζύγου του ως οιονεί χήρας. Με την συμπλήρωση των προϋποθέσεων που τίθενται από τις διατάξεις αυτές, όπως συνάγεται ευθέως από το γράμμα των διατάξεων του άρθρου 15 περ. ε' του καταστατικού του τ. ΤΣΕΑΠΓΣΟ, επιτάσσεται η διακοπή της καταβολής της σύνταξης στην σύζυγο του αιτούντος ασφαλισμένου και, στη συνέχεια, η έκδοση νέας συνταξιοδοτικής πράξης, με την οποία θα απονέμεται σύνταξη σε αυτόν.


Τέλος, ο προσδιορισμός του χρόνου έναρξης των οικονομικών αποτελεσμάτων της συνταξιοδότησης του Γκικόπουλου Νικόλαου, κατά τις διατάξεις του άρθρου 15 περ. α' και ε' του καταστατικού του τ. ΤΣΕΑΠΓΣΟ, προκύπτει, ευθέως, από τις ερμηνευόμενες διατάξεις του άρθρου 1 παρ. 2<sup>α</sup> του ν. 4554/2018 (με ημερομηνία έναρξης ισχύος την 18.7.2018), δηλαδή προσδιορίζεται την 1-3-2021, πρώτη ημέρα του μήνα (Μάρτιος 2021) που έπεται εκείνου (Φεβρουάριος 2021) κατά τον οποίο πληρούνται (την 16-2-2021), σωρευτικά, όλες οι νόμιμες προϋποθέσεις, αφού κατά την ημεροχρονολογία κατάθεσης της αίτησης για συνταξιοδότηση, ήτοι την 9-11-2018, δεν συνέτρεχαν όλες οι νόμιμες προϋποθέσεις.

#### **ΑΠΑΝΤΗΣΗ**

Συμπερασματικά, παρέλκει, ως αλυσιτελής, η απάντηση στο α' σκέλος του τεθέντος ερωτήματος, καθόσον η Διοίκηση του ε ΕΦΚΑ δεν έχει τη δυνατότητα ανάκλησης των πράξεων κύριας και επικουρικής συνταξιοδότησης της συζύγου ασφαλισμένου του οργανισμού Γκικόπουλου Νικόλαου του Γεωργίου, Χριστίνας Γκικοπούλου, ως οιονεί χήρας, κατά τις διατάξεις του άρθρου 15 περ. ε' του καταστατικού του τ. Ταμείου Συντάξεων και Επικουρικής Ασφάλισης Προσωπικού Γεωργικών Συνεταιριστικών Οργανώσεων (ΤΣΕΑΠΓΣΟ), εξαιτίας της επιβληθείσας, σε αυτόν, πειθαρχικής ποινής της οριστικής απόλυσης από την Ένωση Αγροτικών Συνεταιρισμών Λεβαδείας, στην οποία αυτός εργαζόταν ως υπάλληλος, παρ' ότι στην συνέχεια ο ασφαλισμένος αυτός αθωώθηκε, αμετάκλητα, της συναφούς, με

την προαναφερόμενη πειθαρχική ποινή, ποινικής κατηγορίας και, συνεπώς, δεν δύναται να προβεί και στην επανεξέταση της συνταξιοδοτικής υπόθεσης αυτού του ασφαλισμένου του, επί τη βάση των διατάξεων του άρθρου 15 περ. δ' του καταστατικού του τ. ΤΣΕΑΠΓΣΟ, που προβλέπουν την συνταξιοδότηση ασφαλισμένου, κατόπιν απόλυσης λόγω κατάργησης θέσης ή άλλων λόγων που δεν οφείλονται σε υπαιτιότητά του. Ο ασφαλισμένος του ε ΕΦΚΑ, Γκικόπουλος Νικόλαος του Γεωργίου, που είχε απολυθεί οριστικά από την υπηρεσία στην Ένωση Αγροτικών Συνεταιρισμών Λεβαδείας, εξαιτίας της διάπραξης βαρύτατου πειθαρχικού παραπτώματος, δικαιούται κύριας και επικουρικής σύνταξης γήρατος από τον ε ΕΦΚΑ, δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 15 περ. α' και ε' του καταστατικού του τ. ΤΣΕΑΠΓΣΟ, με ταυτόχρονη διακοπή (δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 15 περ. ε' του καταστατικού του τ. ΤΣΕΑΠΓΣΟ) της παροχής κυρίας και επικουρικής σύνταξης, ως οιονεί χήρας, στην σύζυγό του, Χριστίνα Γκικοπούλου, αμέσως μετά την συμπλήρωση, την 16-2-2021, του προβλεπόμενου, από τις αμέσως πιο πάνω αναφερόμενες διατάξεις, ορίου ηλικίας, ήτοι του 65<sup>ου</sup> έτους αυτού, χωρίς να προαπαιτείται η ανάκληση των ανωτέρω αναφερόμενων συνταξιοδοτικών πράξεων και η επανεξέταση της συνταξιοδοτικής υπόθεσης του ασφαλισμένου αυτού, ενώ, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 1 παρ. 2<sup>α</sup> Ν. 4454/2018, ημεροχρονολογία έναρξης των οικονομικών αποτελεσμάτων της συνταξιοδότησης του προαναφερόμενου ασφαλισμένου του ε ΕΦΚΑ, τυγχάνει η 1-3-2021.

Ο Γνωμοδοτών



Δούκας  
Πρόεδρος ΝΣΚ